

men da der nu næsten slet ikke er bygget nogen saadan, eller i alt Fald kun en saa forsvindende Deel i Forhold til Leiesøgernes Antal, at det fornuftigviis slet ikke kan komme i Betragtning, saa reducerer det Hele sig til et theoretisk Problem, som jeg skal overlade til ham at løse, thi jeg for min Person har Andet at tage vare end at indlade mig paa statsoekonomiske Problemer, som isøvrigt kunne være meget morsomme at løse. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at jeg netop har bragt Loven frem saaledes, som den er ønsket af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og at jeg udtryffeligt i mit Foredrag sidst bemærkede, at jeg var vegen tilbage fra at tage de saa Veiligheder med, som ere byggede siden 1857, fordi jeg ventede at finde Modstand, naar jeg vilde foreslaae at ophæve en bestaaende Bestatning, medens jeg derimod ikke ventede nogen saadan Modstand med Hensyn til en Bestatning, som endnu ikke var indført. Dette skal jeg kun bemærke paa Sagens nuværende Standpunkt.

Finantsministeren: Da jeg ved Sagens første Behandling udtalte mig, gik jeg ud fra den Forudsætning, at det maatte ansees for en Kjendsgjerning, at der heri Bhen var stor Trang til Bygninger af den Slags, som der her er Spørgsmaal om, at denne Kjendsgjerning gjorde det muligt for Cierne at trykke Leierne til at betale Bygningsafgiften, dersom den blev paalagt, og at der derfor kunde være Grund til ikke at forcere Tingene netop i dette Dieblit. Det ærede Medlem her tæt ved mig (L. C. Barfen) udtalte ligeledes, at det maatte ansees for at være et høist ugunstigt Moment netop nu at ville fremtvinge de Bestemmelser, som indeholdes i Loven af 4de Marts 1857, og idet jeg i det Hele henholdt mig dertil, udtalte jeg, at efter min Formening var den eneste Maade at forebygge Ulemperne paa den, at give de naturlige Forudsætninger, hvorpaa Loven af 4de Marts 1857 hvilede, Tid til at udvikle sig. Naar der først var et tilstrækkeligt Antal Veiligheder for den Slags Følk at faae, vilde Ciernes Forbringere til Leierne naturligtviis blive holdte indenfor Rimelighedens Grændse. Naar der nu er Spørgsmaal, om

det skal være 3 eller 5 Aar, Udsættelsen skal være, da kommer Afgjørelsen heraf jo væsentlig an paa et Skjøn over, hvorvidt disse Betingelser ville komme tilstede inden Udløbet af 3 eller 5 Aar. Der er idag af et æret Medlem henvist til forskjellige Omstændigheder, som her vilde have Indflydelse, og da navnlig til Kjøbenhavns Opgivelse som Fæstning. Jeg skal dertil sige Nyboders Evacuation af Marineetablisementet, hvor der som bekjendt i den seneste Tid er fremtraadt Beskræbelsers fra privat Side for at staffe billige og sunde Boliger for den fattigere Deel af Befolkningen. Naar man i saa Henseende nærmest maa have sit Blik henvendt paa Nyboder og Dphøret af Kjøbenhavn som Fæstning, troer jeg ikke, man kan tilraade at indskrænke Tidsrummet til en kortere Tid end de af de to ærede Forslagsstillere betegnede 5 Aar, og jeg for mit Vedkommende finder ikke Anledning til at modsætte mig, at Fritagelsen udvides til fremdeles at gjælde til Udgangen af Aaret 1870.

Gad: Efter de Ytringer, som ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad) og nu ogsaa fra den ærede Finantsminister, bliver det mig klart, at jeg er nødt til endnu at sige, hvad det er, det egentlig kommer an paa; thi det forekommer mig ikke, at Noget af de to ærede Herrer have opfattet det. Hvad det kommer an paa, er, at de Følk, som kunne tænke paa at bygge, og som ved at bygge forsøge Veilighedernes Antal, blive frie for Skatten, thi saa have de deri en Bevæggrund til snarere at bygge. Det kommer derimod aldeles ikke an paa, hvorvidt der hviler Skat paa de Bygninger, som allerede ere. Det kommer her an paa at staffe nye Veiligheder, og derved en større Concurrence af Veiligheder, og det vil man opnaae ved at frilage Bygninger, som skulde bygges, for Stat, men ikke ved at fritage Bygninger, som ere byggede, for Stat.

C. B. Rimestad: Dersom her var Tale om noget Endeligt, om Noget, som skulde slaas fast og blive ved i det Uendelige, altsaa om en Theori, saa vilde den ærede Talers Bemærkninger være rigtige, men her er ikke Tale derom, men om menneskelige Handlinger, som ikke lade sig lede af theoretiske Grunde.